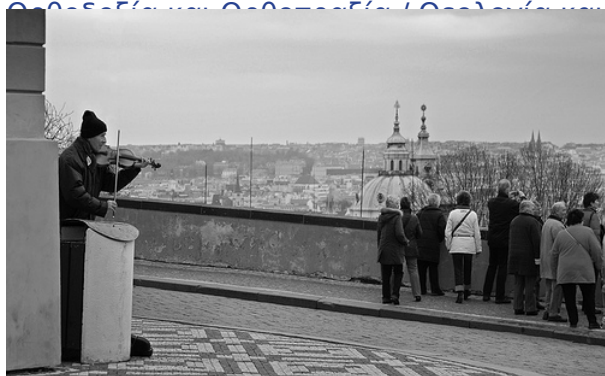

Το ολέθριο πάθος της αναισθησίας

Ο ολέθριος πάθος της αναισθησίας Ζωή

Παρακολουθώντας τους διάφορους

τηλεπαραθυρόβιους σχολιαστές της επικαιρότητας, να φωνάζουν, να ειρωνεύονται, να λένε και να κατασκευάζουν χωρίς ντροπή ψεύτικες ειδήσεις, να εκφράζονται με θυμό, με μίσος, με έπαρση και αλαζονεία ως παντογνώστες, να δείχνουν την κακία τους, μου ήλθε στο νου ότι αυτοί είναι βαπτισμένοι χριστιανοί, όπως κι εγώ.

Με το βάπτισμα μπήκε μέσα μας και κατοικεί στην καρδιά μας ο Χριστός. Η καρδιά μας εξαγιασθηκε και εγκαινιάσθηκε ως ναός του Θεού. Μας δόθηκε δε η δυνατότητα με τη βοήθεια και ενέργεια της θείας Χάριτος να κάνουμε καινούριο τον παλιάνθρωπο, να αναγεννηθούμε.

Λυπήθηκα γι' αυτή την κατάντια που μπορεί να φθάσει ο άνθρωπος αν δεν προσέξει. Ο Χριστός που τον δεχτήκαμε με το βάπτισμα συνεχίζει να κατοικεί μέσα μας. Εμείς όμως πολλές φορές τον πληγώνουμε και τον νεκρώνουμε με τη συμπεριφορά μας. Και κάνουμε τάφο σκοτεινό την καρδιά μας και βάζουμε μια βαριά πέτρα, όπως έβαλαν τότε οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι « λίθον μέγα» στο τάφο του Χριστού.

Αυτή η νέκρωση των πνευματικών αισθήσεων, αυτός ο θάνατος της ψυχής για τα πνευματικά θέματα, που δεν είναι ορατός, αυτό το ολέθριο ψυχικό πάθος ονομάζεται από τους άγιους Πατέρες «αναισθησία». **Ο αναίσθητος πεθαίνει για τα πνευματικά και ζωντανεύει για τα υλικά.** ([περισσότερα...](#))